

Boží příběhy aneb biblické bizáry

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Jakub Helebrant, Karel Müller
Boží příběhy aneb biblické bizáry – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

PASTORAL BROTHERS

BOŽÍ PŘÍBĚHY
ANEŽ
BIBLICKÉ BIZÁRY

Text © Jakub Helebrant, 2023; © Karel Müller, 2023
Illustrations © Kabinet č 5, 2023
E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-264-4681-1
ISBN e-knihy 978-80-264-4783-2 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

PASTORAL BROTHERS

BOŽÍ PŘÍBĚHY
ANEŽ
BIBLICKÉ BIZÁRY

Jakub Helebrant, Karel Müller

 P R E S S

Předmluva

Otvíráte knihu, která se snaží ukazovat na podivnosti, zajímavosti a divnověci nacházející se tam, kde by je jen tak někdo nečekal – v Bibli. Tam je přece jen jedno moudro vedle druhého a žádné prapodivnosti nás tam nemohou překvapit. A ejhle, chyba lávky! Pastoral Brothers vám jich pěknou řádku ukážou, vysvětlí a ještě přidají návod, co dobrého si z nich pro sebe vzít.

Jsem moc ráda, že jsem dostala příležitost napsat předmluvu pro knihu, která přibližuje mladým lidem složitosti biblického i našeho světa. A stejně tak jsem ráda, že oba autoři zcela automaticky dokáží správně pracovat s tématy jako zneužívání, vynucený sex (počkejte si, fakt to tam je, nebudu spoilerovat) a zneužití autority, protože tohle je moje celoživotní profesní téma. A jeho otevírání v církvi je skvělá věc, ve které se musí pokračovat a nesmí utichnout.

Moje největší rada do života je: dívejte se, poznávejte podivnosti a zajímavosti, co nejvíc nad nimi přemýšlejte, zvažujte je svým srdcem i hlavou, a nemusíte se bát světa nic. S hlavou otevřenou se k víře, životu, vesmíru, a vůbec, přistupuje mnohem lépe, než když hledíme jen sami na sebe, do sebe a ničeho si nevšímáme. A věci se nám pak vrací měrou vrchovatou zpět. A tahle knížka od Pastoral Brothers vám v tom určitě může pomoci.

Lucie Hrdá,
advokátka

úvod	6
Divný i na Bibli	13
▪ Divnopříkázání ze starého zákona	15
▪ Saulovo hovno	25
▪ Bůh sprejer	35
▪ Křesťanský komunismus	45
▪ Opilí apoštolové	53
▪ Divnopříkázání z Nového zákona	61
▪ Poslední biblizár	69
▪ Pavlovo obrácení	81
sex	91
▪ Opilý Noe	93
▪ Znásilnění andělů	101
▪ Doubleincest*	111
▪ Samohana Ónana	121
▪ Softporno Písně písní	129
Násilí	137
▪ Genocida skřetů	139
▪ Medvědi, prostitutka a trenky	149
▪ Kladivo a dýka	159
▪ Jak Bůh málem dostal přes hubu	171
▪ Pelištejské předkožky	179
Divnomoudrost	187
▪ Ezechielovy haluze	189
▪ Krutopřísné žalmy	199
▪ Jóbova jobovka	207
▪ Megadivný Přísloví	217
závěr	227

úvod

Milé čtenářstvo,

pokud jste četli naši první knihu s velmi pokorným názvem Boží kniha, a proto jste si poříдили ke čtení i naši druhou knihu Boží příběhy aneb Biblické bizáry, velmi vám děkujeme za přízeň. Pokud jsou Boží příběhy první knihou, kterou od nás čtete, pak vás srdečně vítáme jako naše novočtenáře. Moc si toho vážíme. Pokusíme se ani jednu skupinu nezklamat.

Co vás v Biblických bizárech čeká? No přece to nejpodivnější, co vůbec Písmo svaté může nabídnout. Tato kniha obsahuje naše výklady biblických příběhů, o kterých se v kostelích moc nemluví a které byste dětem na hodinách náboženství fakt nevyprávěli. Příběhy plné násilí, erotických popisů, vraždění, halucinací, ničení cizího majetku, exkrementů, genocidy a znásilňování pod vlivem alkoholických nápojů. To vše zabalené do svatosti knihy knih.

Tohle všechno se totiž v Bibli objevuje a my jsme si položili základní otázku – PROČ? Vždyť Bible je kniha, ve které se píše o Bohu, který je láska a Ježíš ho představuje jako milujícího Otce. Písmo je přece kniha, která nás vede k dobrému a počestnému životu podle Božích přikázání. Tak jak je možné, že je v něm tolik násilí a násilného sexu? Podobné otázky nám občas přistály v messengeru nebo na mailu. Proto jsme se rozhodli na ně odpovědět a začali jsme před dvěma lety natáčet videosérii s názvem Biblické bizáry.

Tato kniha vychází právě z těchto videí. Ve většině kapitol proto najdete QR kód s odkazem na video. Kapitoly, ve kterých QR kód nenajde-

te, jsou bonusové. K nim jsme video nenatočili. Výklad v těchto kapitolách je exkluzivně pouze pro vás, milé čtenářstvo. Kniha je navíc ozdobena vynikajícími ilustracemi od ilustrátorské skupiny s božským talentem Kabinet č. 5. V každé kapitole na vás také čeká duchovní úkol. Samozřejmě dobrovolný. Oproti Boží knize ovšem budou chybět smajlíky. Hodně z vás rušily při čtení. Proto na vás bereme ohledy, aby vás nic nerozptylovalo při čtení našich velkých teologických myšlenek.

A teď k odpovědi na otázku PROČ. Proč se v Bibli nacházejí tak bizarní příběhy? Odpovědi jsou dvě. Za prvé, protože Bible je psána lidmi a o lidech, kteří učinili nějakou zkušenost s Bohem. Tuto zkušenost se autoři biblických textů snažili předat dalším lidem pomocí literatury různých žánrů – poezií, mýtem, příběhem, písní, modlitbou, právními předpisy, proctvím, snem nebo podobenstvím. A jelikož jsme my lidé schopni těch nejlepších, ale i těch nejhorších činů, na které jen pomyslíte, vtělila se naše povaha i do svatého textu. Bez příkras, bez okolků, bez růžové barvy.

Za druhé, i skrze podivné biblické texty nám Bůh chce něco sdělit. Něco o sobě nebo o nás. O vztahu mezi Ním a námi. Nebo byste si přáli, aby v Bibli bylo všechno sluníčkové a svatouškovské? Třeba příběh o tom, jak šel Abrahám pod svatý strom, kde se modlil. Pak tam za ním přišel Bůh, pochválil ho, popřál hezký den a odešel. Abrahám měl radost, a tak šel za Sárrou, která mezitím uvařila oběd. Abrahám ji políbil, ona otěhotněla a pak se společně najedli. Zazpívali chvalozpěv a šli spát. Něco takového? Děsná nicneříkající nuda!!! Co ale dělá ve skutečnosti text svatým – jiným, zvláštním, výjimečným? No přece že mluví o někom Jiném, Zvláštním, Výjimečném – Svatém Bohu a jeho zvláštním, podivném lidu. Pak už je jedno, že je ten text plný andělů s tisíci očima nebo odřezaných předkožek.

Důležité je jeho poselství, které člověka proměňuje! Proto na konci každé kapitoly najdete pár bodů, co si z těch všech biblických prasáren a cringe příběhů máte odnést.

Ještě bychom vám rádi dali pár tipů, jak Bibli číst

1. V Českém ekumenickém překladu najdete před každou biblickou knihou malou předmluvu, ve které naleznete mnoho užitečných informací. Například kdy kniha vznikla, o čem je, něco málo o autorovi a jeho době atd. Před četbou knihy si přečtěte i tuto předmluvu.
2. Snažte si při čtení uvědomit své veškeré předsudky o daném textu a jeho postavách. Často se stává, že právě své vlastní předsudky do něj vkládáme. Místo toho bychom se měli snažit text pochopit a na jeho základě upravit své předsudky.
3. Pokud možno nečtěte Písmo sami. Čtěte ho s někým a povídejte si o tom, co jste přečetli. Nebo ho čtěte v partě. Církev je na to vhodné prostředí. Nebo s farářem. Nebo s výkladovým komentářem. Čeští teologové pracují už řadu let na komentářové řadě, která je velmi kvalitní!
4. Vždy se snažte zjistit si žánr daného biblického textu. Většina žánrů se nedá číst doslova jako učebnice fyziky. Příkázání Nezabiješ asi doslova číst lze, ale i k němu existují celkem obsáhlé výklady. Například podobenství nelze číst doslova. Nejde o reálné příběhy,

kteře se staly. Jedná se o vymyšlen vtípky s duchovní pointou. Mytick přibhy se také nestaly, ale chtějí nm něco sdělit o Bohu a o nás poetickou nebo zvelienou formou. Prorock poezie pouzv mnoho obrazů a symbolů. A spousta přibh, kter se tváří historicky, se tak pouze tváří, napřıklad kniha Ester nebo přibh o dobyt Jericha.

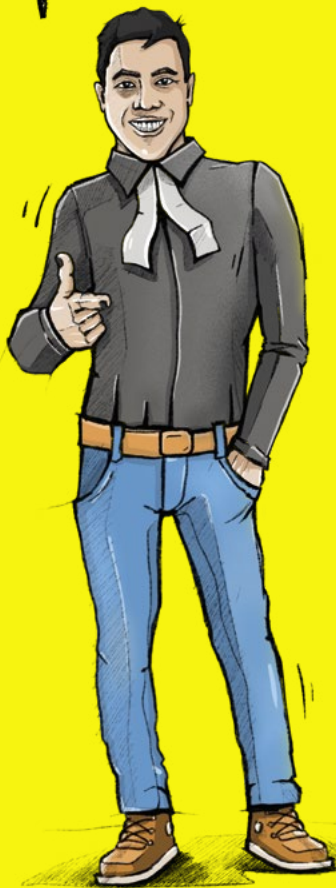
5. Uvědomte si, co tete. Bible je předevšm nbozensk text. Duchovní literatura. Nejedná se o učebnici starovk historie Blízkého východu, šmrncnutho helnskou kulturou. Kus starovk historie i helnsk kultury zde najdete, ale hlavn se jedná o svědectví víry v Hospodina, Stvořitele nebe a zem, Boha Abrahmova, Izkova a Jákobova, kter vyvedl Izrael z Egypta, Otce Jezše Krista, Syna Bozho a Ducha svatého, kter je v srdci každého člověka, kter tomuto Bohu vř.
6. Kdybyste v Psmu natrefili na termín, kterému vůbec nerozumíte, muže se vám hodit Biblick slovník Adolfa Novotného, který vyšel knižn, ale lze ho nalézt i na internetu.
7. Vždycky se ptejte: Co asi ten text chtěl říct lidem tenkrát? Co muže říkat dnes? Co říká mn? Někdy je odpovd velmi hlubok a osobn. A někdy je odpovd „nic“. To se stává.
8. tte v biblickm kontextu. V ekumenickm překladu najdete pod textem odkazy na další biblické msta, kde se dan téma

také nachází. Někdy se nám smysl objeví, když si to samé přečteme z jiného úhlu.

9. Čtěte s modlitbou. Proste Boha, aby vám dal porozumět. My to tak děláváme. Pomáhá to.

10. Nezapomeňte na základní klíč ke čtení Bible, a tím je Ježíš Kristus a jeho dobré poselství, že Bůh je nablízku každému člověku. I vám. Má vás rád. Klíčem ke čtení Písma je láska - Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí a miluj svého bližního jako sám sebe. Na tomto přikázání stojí celé Písmo, celá víra a celý svět.

Tak, a můžete se
do toho pustit.

vaši
paštoral Brothers

Divný i na Bibli

KOLÍK!
AŤ PROSTĚ
NOSEJ TEN
KOLÍK!

Divnopříkázání ze starého zákona

Deuteronomium 23,14

Ve své výstroji budeš mít kolík. Když si půjdeš ven ulevit, vyhrabeš jím důlek a potom své výkaly přikryješ.

Lukáš 10,27

Odpověď: “Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, ze vší své síly a celou svou myslí, a ‚Miluj svého bližního jako sám sebe.“

Další příkázání najdete hlavně v knihách Leviticus a Deuteronomium.

úkol: Otevři s kamarády Bibli na náhodné stránce a doslova dodržujte všechno, co si přečtete. Poslední, kdo se dostane do vězení, vyhrál.

Máte u sebe kolík, když jdete na záchod? Vyhrabáváte si důlek za domem, když potřebujete vykonat potřebu? Že ne? Tak to se neřídíte Bibli a jste špatní křesťané!!! Ne, dělám si srandu. Ale Bible je Boží slovo a my se podle ní máme řídit. Jak je tedy možné, že dneska mezi vybavením toalet v křesťanských domácnostech chybí kolík? Alespoň předpokládám. Pokud ho někde najdete, napište nám. A co na to Ježíš? Měl u sebe kolík? A co pro

něj nakonec bylo to nejdůležitější? V tomhle textu se podíváme, co máme dělat se všemi těmi divnými příkázáními ze Starého zákona.

Když se do Bible začnete trochu víc, pak po příbězích prvních lidí, Abraháma a dalších praotců, narazíte na příběh Izraelců na poušti. Mojžíš je vyvedl z otroctví na poušti a oni na té poušti dostávají od Boha zákon. Bůh v Bibli totiž rád uzavírá s lidmi smlouvu. Jednoduše řečeno: „Ty mně, člověče, budeš důvěřovat a bude se ti dařit.“ (I když i samotná Bible tohle sama rozporuje. Podívejte se na kapitolu o Jóbovi, viz str. 207.) Součástí téhle smlouvy je spousta zákonů, které lze shrnout do jednoho hebrejského slova – Tóra.

Tóra ale neznamená jednoduše zákon nebo nařízení. Setkal jsem se se ztvárněním Desatera jako deseti směrovek. A myslím, že to krásně vystihuje podstatu toho hebrejského slova. Tóra totiž také znamená učení, poučení, nasměrování životem. Nemá to být jen bezduché dodržování pravidel, ale bohužel životní styl. Směrovky tu jsou od toho, aby nás vedly bezpečně krajinou, kterou neznáme. Abychom se nemuseli bát, že zabloukáme. Jsou potřeba. Problém je v tom, když pak nejsme schopní chodit životem jinak než po vyznačené trase, protože ani život, ani víra nejsou jen o pravidlech.

Teď trochu matematiky: Podle rabínské tradice je v Tóře 613 příkázání – 248 pozitivních jako *Cti otce a matku svou* a 365 negativních jako *Nezabiješ*. Nebo ještě jeden výklad říká, že je v ní 248 příkázání podle tehdejšího počítání kostí v lidském těle a 365 podle počtu dní v roce. Chápu to tak, že člověk má celým svým tělem každý den plnit příkázání z Tóry.

Spousta těchto zákonů se věnuje tomu, jak má vypadat obětní bohoslužba v Chrámu. Co mají Izraelci jíst a co ne. Co je čisté a nečisté.

Nebo jak mají správně prožívat svátky a šabat. Pro nás by to byla pravidla toho, jak má správně probíhat bohoslužba. Jen tak pro zajímavost jsme s Jakubem našli v Bibli dvacet jedna přikázání, ve kterých se nařizuje, že máte právo někoho zabít, když udělá něco špatně. Jsme moc rádi, že zrovna tahle přikázání už nikdo neřeší. Jinak by byly všechny neposlušné děti dávno po smrti (Ex 21,17).

Přikázání v Bibli nejsou jen o zabíjení. Je tam hodně zákonů, které se věnují sociální spravedlnosti a vztahům mezi lidmi. Byly zde například zákony, které chránily tu slabší část společnosti, jako byly vdovy, cizinci a matky samoživitelky. Dnes by to byly zákony, jak jsou podle paragrafů zapsané v různých zákonících. Životem podle nich se měli Izraelci oddělit od ostatních národů a ukázat jim tak, kdo je jejich Bůh Hospodin.

Možná si říkáte, proč je jich tolik. To Izraelcům nestačilo Desatero, kde je jasně a výstižně zapsáno, co po nich Bůh chce? Ono by možná i stačilo. Ale v tom okamžiku, kdy se Izraelci seznámí s Desaterem a dozví se, cože nemají dělat, si hned udělají zlatou sochu telete a klaní se jí. Pak následuje další várka zákonů, které mají zabránit další modloslužbě. Izraelci je ale znovu poruší, tak Mojžíš další přidá a oni je zase poruší. Je vidět, že prostě rostoucí množství zákonů nepomáhá. Problém je někde jinde.

Vzpomínáte si na dobu, kdy se každé dva dny měnila vládní opatření proti covidu? Jak si málokdo byl jistý, co zrovna platí? Kterými zákony jsme byli omezeni a podle čeho jsme se měli řídit? Nebo jste radši už zapoměli? Dokonce někteří ministři vydávali nařízení s tím, že platí, dokud jim je nezruší soud... Byl to strašný zmatek. Dobře nastavená pravidla a zákony mají smysl. Možná si ale vzpomenete na nošení roušek v autě a udávání nudistů za to, že právě ty roušky nemají. Chápu, na začátku pandemie

jsme byli všichni zmatení. Když těch nařízení bylo ještě málo, dala se sledovat. Ale pak jich začalo vycházet tolik a neustále se měnila podle toho, jak se to komu hodilo, že spousta lidí na pravidla jednoduše rezignovala.

Nechci, aby to vyznělo tak, že zákony nejsou potřeba. Ne. Bez nich bychom se utopili v anarchii a nevěděli, jak některé věci řešit. Ale aby zákony měly smysl, je potřeba, aby jim rozuměly a dodržovaly je obě smluvní strany. A hlavně potřebujeme důvěřovat těm, kdo ta nařízení vydávají.

V Bibli se také dočtete o krizi důvěry. Jen z opačné strany. Nebeský vládce už neví, jak by jinak přiměl Izraelce, aby mu byli věrní. Hospodin Izraelcům důvěřoval, ale oni jeho zákony neustále porušovali. Byli mu nevěrní a hledali pro sebe jiné bohy. Je vidět, že samotný zákon nestačil, aby udržel Izraelce u Hospodina.

Víra totiž není o příkazech a zákazech. Je potřeba něco víc. Víra je o důvěrném vztahu mezi člověkem a Bohem. Jde víc o vnitřní nastavení srdce než o vynucené chování. Děti byste přísností donutili k poslušnosti, ale dobře víte, že byste je nikdy nedonutili, aby svoje rodiče milovaly. Je to o nastavení srdce. Bibličtí proroci mluví o tom, že Izraelci potřebují právě nové srdce. A to jim může dát jen Hospodin. Už jim neslibuje jen další zákony a pravidla, ale má tu pro ně změnu vnitřního nastavení. Kamenná srdce vymění za ta z masa a vepíše do nich svůj zákon. Zkouší to různě. Uzavírá s Izraelci smlouvu, vysvobozuje je z otroctví, ale nestačí to. Dává jim krále, aby jim panoval a prosazoval jeho vůli, ale končí to fiaskem. Posílá jim proroky, aby jim připomněli, že mají zůstat Bohu věrní. Ale ani ty neposlouchají. A tak to Bůh zkusí vzít za jiný konec. Stane se člověkem.

S Ježíšem přichází prolomení realit. Přináší lidem změnu perspektivy. Sám o sobě říká, že nepřichází Zákon zrušit, ale naplnit. Všech těch 613

příkázání shrne do trojpříkázání lásky: „*Miluj Boha a bližního svého jako sám sebe.*“ To je všechno! Toho jednoho se máme držet. To je náš zákon.

Ježíšův zákon je láska, ostatní je až na druhém místě. A právě tím spoustu lidí štve, jak všechny ty náboženské předpisy na první pohled nedodržuje. Uzdravuje lidi v sobotu, dotýká se nemocných a přátel se s lidmi za okrajem slušné společnosti. Ježíš se vždy zastával těch na okraji. Myslím, že by dnes bojoval za práva různých menšin. A tím vším se podle zákona znečišťoval, a tím pádem se nemohl v Jeruzalémském chrámu přiblížit do Boží přítomnosti.

Jemu to ale bylo úplně jedno! On totiž přináší Boží přítomnost tam, kde ji lidé nejvíce potřebují. Víte, je problém, když Boha uzavřete do Chrámu, pak se z něj stává vzácná komodita, kterou přerozdělují mocní kněží. A z víry se stává náboženský systém. Tohle krásně kritizuje Terry Pratchett ve své knize *Malí bohové*, kde vypravuje o bohu Omovi. Jeho církev je mocná a silná, má spoustu kostelů, složitou hierarchii a mocnou inkvizici. Problém je v tom, že v samotného boha Oma už nikdo nevěří. Všichni se tak zaobírají zákony, příkazy a zákazy, že s bohem Omem už vůbec nepočítají. Z víry v Boha se stala víra v církev.

V Izraeli to mohlo v Ježíšově době vypadat dost podobně. Víra v Hospodina ustoupila přemýšlení a dohadování o tom, co je správné a co ne. Starost o bližního ustoupila starosti o průběh chrámových obětí. Už tu nejde o živý vnitřní vztah s Bohem, ale jen jestli člověk vyhovuje vnějším požadavkům. Splňuješ? V pořádku, Bůh je tu pro tebe. Nesplňuješ? Táhní pryč!

Ale sám Bůh v Ježíši tyhle naše představy zpřevrací, jako když zpřevracel stoly směnárníků. Ježíš kritizuje, že Izraelci zneužili Zákon k tomu,

aby se před Bohem ospravedlnili, jako to kdysi udělal farizej před celníkem v Chrámu (Lk 18,9–14). Zákon tu také není od toho, abyste upadli do nekončících depresí kvůli vlastní nedostatečnosti. Ježíš přináší lidem odpočinutí a hojí naše trápení. Přináší nám svou dobrou zprávu o Bohu, své evangelium. Život víry není soutěž s druhými v dodržování pravidel. Život s Bohem je o vzájemné důvěře a lásce.

Je zde potřeba ale také říct, abychom evangelium nebrali moc na lehkou váhu. Abychom si řekli, že je všechno s námi i se světem v pořádku. Protože není. Kazíme věci, zraňujeme sebe i druhé. A to víme právě díky zákonu. Ten nás usvědčuje z toho, že potřebujeme Boží přítomnost ve svém životě. Víra je také o upřímnosti, lítosti a touze po nápravě, když něco pokazíme.

A na závěr se ještě podívejme na Ježíšovu diskusi s jedním člověkem, který se snažil podle všech těch pravidel dobře žít. V Ježíšově době se téměř lidem říkalo zákoníci. Věděl, že má milovat lidi kolem sebe, ale vrátilo mu hlavou, jak je má rozpoznat. A tak mu Ježíš pověděl příběh O milosrdném Samařanovi. Pokud vás ten příběh zajímá, najdete ho v Lukášově evangeliu 10,25–37. Z téhle diskuse je totiž to trojpríkázání lásky.

To je asi jediný moment, kdy se takhle v evangeliích Ježíš se zákoníky veřejně při diskusi na něčem shodne. Oba se dohodnou, že milovat Boha a bližního svého jako sám sebe je největší přikázání. Bylo by špatně se na ty zákoníky dívat jen jako na zlé pokrytce. Oni se snaží žít dobrý a slušný život. Na tom není nic špatného. O to se přece snažíme i my. Ježíš nikde nevyzdvihuje špatné skutky. Problém je v tom, když si z té své slušnosti uděláme brýle, podle kterých pak odsuzujeme ostatní, kteří se nechovají tak správně jako my. Mám zkušenost s křesťany, kteří mají plnou hubu